

Kaktüsler de Ağlar

– S. Yetgin · 16 Nisan 2014

Yüreğimde bir kısrak dörtnala koşuyor gecelerde

Prangalı gönlümden şiirler gönderiyorum kuşlarla

Kundaklara sardığım kutsal bir sevda ozan göğsümde

Gelgitlerinin dalgalarıyla gelip, çarpıyor gecelerime...

Seni düşündükçe özgür atlar koşturur içerimde. Odun ve tezek yanan uzak evlere ulaşırım, sen aklıma geldikçe. Rüzgâr tepelerindeki uğultular dolar içerime. İçlenirim, delilenirim, bir garip türkü olur seni mırıldanırım. Seni düşündükçe, bağımdaki asmalar filizlenir, testilere dolarım şarap diye. Sen aklıma geldikçe, isimsiz bir berduş olur, avaz avaz bağırırım sarhoş gecelerde. Kirlenmiş bir bohça gibi seni taşıır, seni düşündükçe kırık bir beste olurum uzak orman köşelerinde.

Tasasız, fırtınasız, ağlayışsız ve ölesiye sevmeden geçecekse ömrüm, 'al senin olsun'. Ben, o fırtınalı dağlarda mutluyum, ellerimdeki kır çiçeklerini soldurmamışsam yıllar yılı, gözlerimin ferî seçiyorsa seni görmeye, mutluyum gülüm. İsmi verdiğim gül bahçelerinde yaşamasam da, sevda lügatlerindeki adın yeter sana 'gülüm' demeye. Bir candır senin için taşıdığım, istersen, onu da veririm.

İçimdeki bomboş kovalardan sular çıkmasın istersen. İstersen, her gecenin sabahı aydınlatmasın odamı. Karanlıklar içerisinde kalayım mahşere kadar. Senin sevdiğin şiirlerle avunayım. Şarkılarını ezbere söyleyeyim, gözlerini gizliden gizliye ruhumda taşıyayım. Ne çıkar ellerimi tutmasan, gözlerimdeki ormanlara dalmasan, ellerimin yorgun çizgilerini okşamasan ne çıkar.

Sen olmasan, içimdeki salıncıklar boş kalır. Boşa akar yurdumun ırmakları. Duman olmuş dağlarımda karlar hiç eksilmez. Yağmurlarım karışmaz toprağa, güneş ısıtmaz bu evreni. Yıkılan kentlerimi eşkıyalar basar her gece. Her gece haramiler kılıçtan geçirir yorgun gövdemi, talan olurum sen olmasan, sen olmasan ben de olamam gülüm.

Senden köşe bucak kaçtığım günleri getirip aklıma, kısır çekişmelerle kayb olduğumuz gelgitli koylara iniyorum her akşam. Gidişinin ağlatan sızıntılarını yüreğimin en nasırlı yerlerine beleyip aşkına yürüyorum el yordamıyla. Bildiğim bütün sabır dualarını on bir meridyenle buluşturuyor, ezberimde kalan şiirlerimin küllerini denizlere serpiyorum. Sıtmalı yüreğimi, nazarlı sözcüklerimi yakamoz düşlerime doluyor, sürgün yüreğimle ülkenin topraklarına yürüyorum. Günler tespih taneleri gibi birbiri ardına eklendikçe yokluğunun kocaman yumaklarını sarıyorum sabırla. Ne kadar çabalasam, ne yapsam olmayan, geriye çevirdikçe ruhuma dolanan ayrılık yumaklarıyla, aydınlık gülüşlerinin şimdi beni üşüten zemherisiyle yorgun düşüyor bedenim. Her sevdadan ölüm kalıyor geriye. Mavi dikenler üzerinde sana yürüdükçe ben sarılıyorum içli gecelere. Gözlerim çürürken sensizliğin cehenneminde, yokluğundur ölüm. Ağlamaz deme sakın; "Kaktüsler de ağlar gülüm"! ..

Selahattin YETGİN